

заеше неговото сърдце и впечатление тжжно, неизгладимо, неизлично го задираше прѣзъ цѣлия му животъ. Дълго врѣме Царьтъ слѣдеше това кърваво сражение и прѣдъ зиналия гробъ на 1600 войници по Плѣвенскитѣ височини, горки сълзи ронеше!

Така се заврѣши и третиятъ най-отчаянъ при-стѣпъ срѣщу Плѣвенъ. Рускиятъ войникъ още единъ пжтъ доказа, че на бойното поле за него има само една неразрѣшима задача — именно оная, която стои по-горѣ отъ човѣшкитѣ сили“. Послѣднитѣ три послѣдователни нападения върху Плѣвенъ убѣдиха всички, че прѣвземането му, чрѣзъ фронтално нападение, е една задача, стояща вѣнъ отъ силитѣ на човѣка.

Тогава се рѣши всестранната обсада на Османъ-паша. За тая цѣль отъ Петроградъ се повика незабавно всичката Императорска гвардия, като сжщеврѣменно се прѣдписа да се яви на театра на войната и славниятъ защитникъ на Севастополъ, генералъ Тотлебенъ, подъ мждротото ржководство на когото, като подъ звука на Иерихонскитѣ трѣби, укрѣпенитѣ стѣни на Плѣвенъ рухнаха окончателно, а тѣхниятъ упоритъ защитникъ падна въ плѣнъ.

Императорската гвардия съ пристигането си около срѣдата на октомврий, подъ върховното началство на генералъ Гурко, веднага се зае съ прѣвземането на всички укрѣпени мѣста по комуникационната линия на Османъ-паша.

Въ редъ рѣшителни и побѣдоносни сражения, които струваха на юначнитѣ гвардейци почти половиния тѣхенъ съставъ, тѣ послѣдователно прѣвзеха Горни-Джбникъ, Долни-Джбникъ и Телишъ, завладяха устията на Златишкия и Троянския балкани, окупираха Тетевенъ и Вратца и изпратиха